

foreligger af offentlige Arbejder, vil hengaadskillige Aar, inden man vilde kunne tage fat paa Bygning af en Tunnel under Store Bælt. Jeg skal derfor ikke udtale mig om det Spørgsmaal, da det ikke er saa paatrængende nødvendigt, at der først og fremmest bør tages fat paa en saadan Undersøgelse. Den kommer maaske senere, men i Øjeblikket kan jeg ikke anse denne Sag for at være et af de Arbejder, som absolut paakræves.

Landbrugsministeren (*Anders Nielsen*): Mit første Ord her i dette Ting skal være en Tak for de velvillige Bemærkninger, det ærede 1ste Medlem fra 9de Kreds (la Cour) rettede til mig. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde og sin Tilfredshed over, at jeg var nærværende ved denne Finanslovsbehandling. Noget Skaar i min Tilfredshed ved at høre disse Bemærkninger gjorde det, at det ærede Medlem tilføjede, at man ikke var forvænt med — eller noget lignende — den tidligere Landbrugsministers Tilstedeværelse. Jeg haaber imidlertid, at disse Bemærkninger ikke havde til Hensigt at fastslaa, at den tidligere Landbrugsminister forsømte at møde frem her i Tinget, naar Forholdene paakrævede hans Nærværelse. Noget andet er, at man kan vise en større Interesse end den strengt nødvendige for Tingets Forhandlinger. — Men som sagt, jeg takker for den venlige Modtagelse, der laa i det ærede Medlems Ytringer, og er saa meget mere glad over disse Udtalelser, som jeg ret snart faar Anledning til at træde frem for det høje Ting med et af indeværende Rigsdagssamlings betydningsfuldere Lovgivningsspørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Jordlodder for Landarbejderne eller som Forslaget nu efter anden Behandling i Folketinget hedder: Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug, og det skulde da være mig en særdeles Glæde, om det maatte vise sig, at Forhandlingen med dette høje Ting om denne vigtige Sag maatte føre til et godt Resultat.

Det ærede 1ste Medlem for 9de Kreds gjorde nogle Bemærkninger vedrørende Lovgivningen angaaende Fredskovforpligtelsen samt fremsatte Ønske om en bedre Administration af vore Statsskove. Han ønskede, at Statsskovene maatte give noget rigere eller bedre Udbytte end hidtil. Det er et Spørgsmaal, der har været drøftet i sin store og blaa Almindelighed nede i Folketinget, og jeg har ikke her andet at

sige, end hvad jeg sagde dernede: at min Opmærksomhed er fæstet paa dette Forhold. Jeg er meget godt fortrolig med uden Tilskyndelse fra nogen Side, at der kan være et og andet at rette der, og jeg er, som sagt, opmærksom derpaa. Det har fra en vis Side i Folketinget været ønsket, at der skulde nedsættes en Kommission til Undersøgelse af dette Forhold, men den Hensetting, der i saa Henseende er gjort, har jeg ikke kunnet tage imod. Jeg mener, at man maa indrømme Landbrugsministeren, der ikke bar haft sit indehavende Embede i særlig lang Tid, Lejlighed til personlig at sætte sig ind i denne Sag og forhandle med den ham nærmest staaende Administration og de fungerende Driftsledere og da tage under Overvejelse, hvad der er at gøre til Hidførelse af en Ændring i Ledelsen af Statsskovdriften. Det er meget muligt, at der her er noget at gøre, og for saa vidt jeg kan medvirke til at lede Forholdene hen imod Forbedring, skal det ske. — Naar det ærede Medlem siger, at private Skovejere faa meget bedre Resultat ud af deres Skove end Staten af Statsskovene, saa er denne Bemærkning en saa almindelig Sandhed, at den vel gælder al Statsdrift; private faa mere ud af deres Bedrift eller Virksomhed, end Staten faar ud af en ligeartet Virksomhed.

Derefter var det ærede Medlem inde paa en Kritik af Hedeselskabets Ledelse af Kanal- og Vandstandsreguleringsarbejder. Denne Kritik kan der mulig ogsaa være Anledning til at lægge Øren til, men det ærede Medlem overser antagelig ikke, at Hedeselskabet ikke er nogen Statsinstitution, men et privat Selskab, et filantropisk Selskab med Statsunderstøttelse, og de private, der benytte sig af Hedeselskabet, have ikke egentlig Adkomst til at klage over fejlslagne Forhaabninger og rette disse Klager til Staten. Imidlertid er Selskabet saa stærkt understøttet af Staten, at selvfølgelig, hvis der er Anledning til Kritik, bør den ikke holdes tilbage, heller ikke i dette høje Ting. Men om der er en saadan Anledning, er et andet Spørgsmaal, som jeg ikke vil kunne bekræfte her ved denne Lejlighed. Det ærede Medlem spørger, om det Tilsyn, der føres med Hedeselskabets Virksomhed, ogsaa omfatter dette Forhold: Kanal- og Vandledningsarbejde. Ja, det gør det, Tilsynet hermed føres af Hr. Ingeniør Krarup, og det ærede Medlem vil kunne blive gjort bekendt med den paagældende tilsynsførendes Syn paa de Arbejder, for saa vidt